

med, at Dansk Folkeparti i praksis vil følge sin egen politik og altså opgive at sidde her i Folketinget, fordi man ikke kan finde nogen konkrete beviser på, at det, at Dansk Folkeparti har siddet i Folketinget de seneste år, på nogen måde i nogen form har været udslagsgivende for lovgivningen her i landet.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg må jo tage til efterretning, at fru Lene Espersen har meget svært ved at se en forskel på anden fase og tredje fase. Altså jeg forsøgte sådan set at gøre det klart i mit svarindlæg før, at jeg mener, der ligger nogle ting i anden fase, som gør, at vi koordinerer, vi diskuterer, vi udveksler. Men i tredje fase ligger der noget uigenkaldeligt. Og den uigenkaldelighed, den med, at man aldrig nogen sinde kan gå tilbage, at man aldrig nogen sinde kan få sin egen valuta igen og vælge et andet valutaregime, synes jeg er en væsentlig forskel. Jeg anerkender selvfølgelig, at De Konservative ikke mener, der er nogen forskel i det her. Det mener vi i Dansk Folkeparti at der er.

Og så det her med spørgsmålet om, at hvis der er et folkekrav, så skulle vi ændre holdning. Jamen jeg begynder at tro, at det, det her handler om, er, at fru Lene Espersen ikke vil forstå det. Og så kan jeg jo ikke gøre så meget videre ved det.

Jeg anerkender, at det er svært for et politisk parti måske helt at forstå, at der er forskel på en folkeafstemning og på en partianbefaling. Det, vi har forsøgt at sige, er, at hvis vi fornemmer, der er et meget stort ønske i den danske befolkning om at få en ny folkeafstemning på et tidspunkt omkring det her, jamen, så er vi da ikke det parti, der vil blokere for, at befolkningen kan høres. Det var sådan set et forsøg på at imødekomme spørgsmålet om, om den danske befolkning kunne høres. Det var da et behjertet forsøg. Derfor behøver Dansk Folkeparti da ikke at gå ud og anbefale projektet.

Vi har faktisk den indstilling, at vi er glade for folkeafstemninger. Vi går endda ind for, at vælgerne på vælgerinitiativ kan lave folkeafstemninger, så fru Lene Espersen og ligesindede ikke kan sidde og blokere for dem i givet fald. Nu synes jeg, man vender tingene fuldstændig på hovedet. Jeg troede, man ville gribe det med åbne arme og sige, at det var da dejligt, for nu har vi jo faktisk en folkeafstemningssituation, men nu er det altså også et problem.

Så til fru Elisabeth Arnold, som siger, at det er godt, at vi i Danmark har en folkeafstemning, og som beder mig om at give karakter til andre landes demokrati. Det vil jeg ikke gøre, men jeg vil udtrykke forundring over, at udenrigsministeren, jeg tror, det var i går, til Ritzau har taget skarpt afstand fra et forslag fra en tysk kommissær om at lade den tyske befolkning stemme. Altså hvis det er sådan, man er meget stærk tilhænger af folkeafstemninger, som jeg troede, udenrigsministeren var, og man her i Danmark siger, at det ikke gør noget, at Socialdemokraterne løber fra et løfte om, at vi ikke skulle have folkeafstemning i denne her valgperiode, fordi det er jo bare et gode at spørge befolkningen – jeg har sådan set sympati for tankegangen – så kan man da ikke omvendt sige, at det, når der så er en repræsentant i et andet land, som foreslår en afstemning i deres land, så er en dansk udenrigsministers opgave at tage skarpt afstand fra det. Det må jeg erkende at jeg simpelt hen ikke forstår sammenhængen i. Så fru Elisabeth Arnold er vist ikke den, der skal råbe for højt her.

Så spørger hun, om det går godt for de her 150.000 arbejdsløse. Må jeg minde om, at i euroland er arbejdsløsheden altså det dobbelte af, hvad den er i Danmark. Jeg tror, det sidste arbejdsløshedstal fra Tyskland er 9,3 pct. Det er måske 4 pct. over det, vi har i Danmark. Så altså det der med at argumentere med, at nu skal vi endelig være med for at få en lavere arbejdsløshed, holder jo ikke rigtig, når de lande, der er i Euroland i dag, ikke kan fremvise en lavere arbejdsløshed end os, tværtimod.

Og så til fru Charlotte Antonsen, som siger det her med at sidde i Folketinget. Jamen jeg synes, at spørgsmålet næsten skal stå for sig selv. Jeg synes, det er så himmelråbende naivt at stille et spørgsmål af den karakter. Det svarer lidt til, da den konservative partiformand for lidt siden forsøgte at sammenligne spørgsmålet om at sidde i Den Europæiske Centralbank med at sidde oppe i Finansudvalget her i Folketinget. Altså de to ting har med al respekt ikke noget med hinanden at gøre.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Så er der tre korte bemærkninger. Først hr. Claus Larsen-Jensen, fru Lene Espersen og fru Elisabeth Arnold.

Værsgo, hr. Claus Larsen-Jensen.